

CELE I ZADANIA

Zasadniczym celem powołania i działania Szkolnego Koła Caritas jest organizowanie form pomocy dla dzieci i młodzieży najpierw na terenie własnej szkoły a następnie poza nią.

Cel ten może być realizowany poprzez:

- wyszukiwanie osób potrzebujących pomocy w swoim najbliższym otoczeniu (klasa, szkoła, sąsiedztwo);
- odwiedzanie osób starszych, samotnych i chorych;
- pomoc fizyczna i duchowa osobom chorym, starszym, samotnym;
- pomoc osobom i rodzinom poszkodowanym w wypadkach losowych;
- pomoc chorym uczniom;
- zbiórka nowych i używanych książek, przyborów szkolnych i rozdzielanie ich wśród potrzebujących uczniów;
- sezonowa zbiórka używanej odzieży i obuwia dla dzieci w potrzebie;
- przedsięwzięta zbiórka artykułów spożywczych i wspieranie rodzin wielodzietnych;
- organizowanie konkursów, festynów, rodzinnych pikników z zabawami;
- włączanie się w akcje charytatywne Caritas DWP (Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom, akcje wielkopostne, Niedziela Miłosierdzia Bożego, Tydzień Miłosierdzia i inne).

JAK ZAŁOŻYĆ SZKOLNE KOŁO CARITAS ?

1. Dyrektor Szkoły występuje do Dyrektora Caritas z prośbą o powołanie Szkolnego Koła Caritas oraz informuje, kto będzie opiekunem Koła, a także proponuje asystenta kościelnego.
2. Biskup diecezjalny dekretem zatwierdza Szkolne Koło Caritas i mianuje kościelnego asystenta.
3. Dyrektor Caritas nadaje akt powołania SKC.
4. Do szkoły docierają dokumenty (dekret Biskupa diecezji i akt powołania SKC) wraz z regulaminem (2 egzemplarze), który powinien podpisać dyrektor szkoły.
5. Opiekun SKC, na podstawie deklaracji przystąpienia do SKC, tworzy listę wolontariuszy
6. Opiekun SKC przekazuje Caritas DWP podpisany przez Dyрекcję regulamin, listę wolontariuszy SKC wraz z protokołem z zebrania założycielskiego.
7. Kolejnym krokiem powinno być uroczyste wręczenie legitymacji, które może się odbyć podczas apelu w szkole, z racji święta szkoły, w Święto Patronalne Caritas itp. Każda legitymacja powinna mieć pieczęć Caritas Diecezji Warszawsko-Praskiej oraz miejsce na pieczętkę szkoły.

Przynależność do Koła może być dla dzieci i młodzieży bardzo ważna i potrzebna. Uczy miłości bliźniego, kształtuje wrażliwość na potrzeby innych ludzi. Uczy też akceptacji, zrozumienia i poszanowania osób starszych, samotnych, chorych. Zorganizowane pomaganie przyczynia się do wzrostu samodzielności i odpowiedzialności, uczy zespołowego działania, przyjmowania odpowiedzialności za siebie i grupę, wdraża do bezinteresownej aktywności społecznej.

Jan Paweł II w 1981r. przemawiając do przedstawicieli międzynarodowego wolontariatu wskazał na ten aspekt: "Jakże nie zachwycać się tym, że we wspólnotach chrześcijańskich

rozwijają się grupy wolontariuszy, które pragną służyć braciom, by w ten sposób budować bardziej sprawiedliwy i ludzki świat. Wolontariat stanowi bowiem znak i wyraz ewangelicznej miłości, która jest bezinteresownym darem z siebie samego - darem ofiarowanym bliźnim, zwłaszcza tym najuboższym i potrzebującym."